

[Axel B. Lange.]

Risiko, der vil være forbundet med at forsyne Landet med Lagre af Raastoffer og Forbrugsvarer, som nu udtømmes, og som sandsynligvis i første Omgang skal købes til meget høje Priser og lang Tid i Forvejen for at sikre Leveringerne. Her vil der afgjort engang falde nogle store Tab for Erhvervslivet, som ogsaa maa regne med den Risiko, der er knyttet til igen at sætte den Produktion, som nu ebber ud, i Gang — det være sig Industriproduktion eller Landbrugsproduktion — ved at skaffe og indkøbe de nødvendige Raastoffer og ved at oparbejde et Lager. Under de Vilkaar, som man til den Tid maa regne med, kan der herved opstaa store Tab.

Nu kan man naturligvis tro, at der ingen Grund er til Bekymringer, fordi der opstaaer et nyt Europa, hvis Erhvervsliv er bygget paa nye Principper, som fjerner de Vanskeligheder, vi ellers vilde komme til at staa over for. Man kan tro det, men man kan ogsaa frygte, at det nye Europa bliver et forarmet Europa, i hvilket de økonomiske Vanskeligheder bliver uhyre. Ingen ved noget sikkert om dette, men det vil være godt at være forberedt paa alle Muligheder, ogsaa igennem den økonomiske Politik, den Skattepolitik, vi fører. Jeg anmoder den højtærede Finansminister om meget alvorligt at overveje ogsaa dette, naar der igen skal tages Stilling til Skattespørgsmaalet.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Martin Sørensen (Peterslund): Det Haab, man kunde nære om, at Loven om Indkomst- og Formueskat med de stærkt forhøjede Satser, som vedtoges i Fjor, kun skulde gælde for et Aar, saa at vi atter kunde komme ned paa de normale Satser, som vi har kendt gennem en Aarrække, blev jo beskæmmet. Der er ikke foreslaaet nogen Nedsættelse af Satserne eller Skalaerne ud over visse Lempelser vedrørende Børnefradragene og Merindkomstskatten, men efter som Tingene har udviklet sig med de stigende Priser og Pengenes svindende Værdi, kunde man heller ikke med Rette forvente en Skattnedsættelse af Betydning. Kravene til Fælleskassen, til Statskassen, til Finansministeren er stadig stigende, og da alt, hvad det offentlige skal lade udføre for Statens Regning, stadig bliver dyrere, medfører det, at der stadig bliver mindre og mindre Forslag i Pengene. Derfor skal der udskrives store Skattebeløb. Den seneste Udvikling paa det lønningsmæssige Omraade har heller ikke forbedret Udsig-

terne til Skattelempelser. Vi kan vente kommende nye Prisforhøjelser paa mange Omraader, derunder et saa vigtigt Omraade som Byggeriet under Hensyn til de forhøjede Arbejdspriser. Alt dette medfører naturligvis, at Finansministeren maa sikre sig Indtægter, der i nogen Maade er i Stand til at dække de Udgifter, der skønsmæssigt kan ventes at komme til at foreligge.

Nogen Grund til Optimisme er der da næppe med Hensyn til Bedømmelsen af Fremtiden. Paa den anden Side er der heller ingen Grund til at fortabe sig i Sortseeri. Landets finansielle Forhold er sunde, og Indtjeningsmulighederne er om ikke helt gode saa dog taalelige. De større Priser og forhøjede Lønninger tilligemed den forventede Nedgang i Arbejdsløsheden vil ogsaa give sig Udslag i de skattepligtige Indkomster i kommende Tider. Skatteligningsfolk lige fra Finansministeren til Medlemmerne af Sogneraadene har i de tyve Aar, hvor jeg har deltaget i Skatteligningen, forud for hver eneste Ligning udtalt, at det i Aar blev den vanskeligste Ligning, de nogen Sinde havde staaet over for. Det er noget, som Finansministre regelmæssigt plejer at sige, naar de forelægger Finanslovforslag, at det Aar, det drejer sig om, er et af de vanskeligste Aar, man kan tænke sig at komme til at staa over for, og 1941—42 danner i den Henseende ingen Undtagelse. Vi er dog altid kommet igennem og kommet bedre igennem, end vi paa Forhaand troede. Finansministre og Skatteligningsfolk er udprægede Pessimister. Men lad alle gode Magter bevare os for at faa Finansministre, der er store Optimister, for havde vi det, saa kørte vi nok snart løbsk. Det er vist tilstrækkeligt, at alle vi andre er Optimister sammen med de øvrige Ministre, der sidder i et Ministerium. Der skal være een, som ser lidt mørkt paa Forholdene for at holde igen paa det altsammen.

Indkomstansættelserne er, efter det Kendskab, jeg har til Ligningen, i Aar ret gode baade i By og paa Land, saa at Skatteindtægterne for det kommende Finansaar er sikrede. Der er maaske Nedgang hist og her. Jeg ser, der skal være Nedgang i København. Til Gengæld har de særlige Forhold medført, at der i enkelte andre Byer er store Indtægter. I Fjor ved Behandlingen af Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat i dette høje Ting udtalte jeg, at vi skulde prise os lykkelige, hvis vi i skattemæssig Henseende kunde komme igennem den Situation, der er opstaaet som Følge af Krigen, med vore Værdier i Behold. Det vilde ingen Ulykke være, om vi skulde betale